

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobce: **doc. RNDr. V. P., CSc.**, zastoupený JUDr. Jakubem Lichnovským, MHA, advokátem se sídlem 28. října 3346/91, Ostrava, proti žalovanému: **Prezident republiky**, se sídlem Hrad I., nádvoří 1, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, Praha 6, zastoupená JUDr. PhDr. Pavlem Uhlem, Ph.D., Ph.D., advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2025, č. j. 10 A 99/2025 - 111,

### t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl jmenován do funkce rektora osoby zúčastněné na řízení (dále též „ČVUT“) pro období od 1. 2. 2022 do 31. 1. 2026. Rozhodnutím ze dne 30. 5. 2025, č. j. KPR/3399/2025, žalovaný odvolal žalobce na návrh akademického senátu z funkce rektora ČVUT, a to s účinností ke dni 6. 6. 2025. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“). V ní zejména namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro absenci odůvodnění a nezákonné z důvodu procesních pochybení žalovaného a akademického senátu, který navíc postupoval chybně po vydání napadeného rozhodnutí. Městský soud nejprve zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě (usnesení ze dne 29. 8. 2025), a poté zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem i samotnou žalobu.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž součástí byl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a žádost o přednostní projednání věci. V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel zejména poukázal na škody, které hrozí ČVUT v souvislosti s rekonstrukcí objektu stavební fakulty.

Podle stěžovatele provedlo vedení ČVUT po jeho odvolání z funkce výběr dodavatele v rámci veřejné zakázky v rozporu se zákonem, protože s ním Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zahájil řízení a hrozí odnětí dotace a odklad rekonstrukce budovy, která je v havarijním stavu. Vznik této škody je podle stěžovatele přímým důsledkem jeho odvolání, neboť ČVUT nemá jednotné a koordinované vedení. V nastalé situaci pak nemusí být zřejmé, kdo nese odpovědnost za vzniklou škodu (a kdo ji zavinil). Stěžovateli hrozí reputační riziko, že škody budou přičítány do jeho funkčního období. Stěžovatel řadu projektů, u nichž také hrozí odnětí dotace či vznik jiné škody, inicioval, řídil, vedl jejich přípravu a uzavíral smlouvy. Po jeho odvolání však ČVUT změnilo zvolenou strategii a nepokračovalo v postupu, který nastavil a doporučoval. Tato situace je přímým důsledkem svévolného a libovolného jednání akademického senátu, který stěžovatele odvolal z funkce v rozporu s právními předpisy. Ten přitom nenese odpovědnost za vznik škod, které nastaly. Došlo k zásahu do práva stěžovatele na nerušený výkon veřejné funkce dle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Městský soud bagatelizoval komplexnost otázky vzniklých škod. Vytváří tak nejistotu ohledně následné odpovědnosti za ně. Dle stěžovatele je přiznání odkladného účinku nezbytné pro zabránění dalším potenciálně nenapravitelným škodám a pro zajištění efektivní soudní ochrany jeho práv.

[3] K odkladnému účinku se vyjádřil žalovaný. Navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zamítl. Poukázal na to, že tvrzené hrozící či údajně nastalé škody se týkají ČVUT, nikoliv stěžovatele. Z hlediska podmínek pro přiznání odkladného účinku jsou tudíž irelevantní. Zbývající argumentace dovozující přičitatelnost újmy vzniklé ČVUT stěžovateli je pak spíše spekulativní. Za kroky učiněné v rámci řízení univerzity po odvolání stěžovatele odpovídá plně pověřený prorektor a nelze je spojovat se stěžovatelem. Z hlediska vzniku možných komplikací souvisejících s odvoláním řídící osoby je nastalá situace vlastní všem rozsáhlejším organizacím hospodařícím s většími finančními prostředky. Smyslem odkladného účinku není zajistit plošně všem takovým osobám „právo“ dokončit všechny započaté projekty. Dočasně nařízený návrat stěžovatele do funkce by navíc mohl situaci ještě více rozostřit.

[4] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[6] Stěžovatel spatřuje hrozící újmu v tom, že po jeho odvolání vznikají univerzitě v důsledku absence jednotného vedení značné škody ve věcech (projektech), které kdysi spravoval, inicioval a odpovídal za ně. V této souvislosti však stěžovatel nebere zjevně v potaz skutečnost, že od svého odvolání již danou funkci nevykonává, a nemůže tak odpovídat za jakoukoliv škodu, která měla svůj původ v jednání, které se uskutečnilo bez jeho zavinění, a není mu tak přičitatelné. Pokud pak tvrzená škoda měla svůj počátek již v jednání stěžovatele učiněném v době, kdy vykonával funkci rektora, pak by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic na jeho odpovědnosti nezměnilo. A stejně tak, pokud by tvrzená škoda měla svůj původ v jednání učiněném po jeho odvolání, přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neovlivní otázku stěžovatelovy (ne)odpovědnosti za takto vzniklou škodu. Stěžovatel tedy předestírá toliko hypoteticky možnou újmu, kterou nadto primárně připisuje ČVUT, kterému podle něj hrozí, že přijde o dotaci či se jinak sníží hodnota jeho majetku. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné připomenout, že hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS).

[7] Stěžovatel se v návrhu na přiznání odkladného účinku dále vymezuje i proti rozhodnutí akademického senátu a poukazuje na nezákonnosti rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím ve věci návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud nemůže nijak předjímat své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat žádné závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srov. usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Nelze v něm proto ani rozhodnout o tvrzených (ne)zákonnostech týkajících se merita projednávané věci, a to tím spíše, jsou-li z hlediska důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku irelevantní.

[8] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to tvrdit a prokázat potenci vzniku konkrétní a závažné vlastní *újmy*, nebudou-li sistovány účinky napadeného rozsudku.

[9] Jelikož nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, kasační soud se již dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon kasační stížností napadeného rozsudku městského soudu mohl pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. ledna 2026

Mgr. Lenka Krupičková  
předsedkyně senátu